Lietuvos nacionalinė Martynas Mažvydas bibliotek

Alp 2776

Registered by Australia Post - Publication Print Post Approved PP 349034/00034 Price $1.
The Echoes of Homeland - The Lithuanian Catholic National Weekly.

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 9 (2088) 1998 m. kovo mėn. 10 d. Eina 43-čius metus. Melbourne

Kovo Vienuoliktoji

1990-ųjų kovo 11-ją Lietuvai išaušo istorinė diena: Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba paskelbė aktą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo, kuris prasidėjo tokiais žodžiais: „Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, reikšdama Tautos valią, nutaria ir iškilmingai skelbia, kad yra atstatomas 1940 metais svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suverenių galių vykdymas, ir nuo šiol Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė".

Tuomet Nepriklausomos Lietuvos Valstybės atkūrimas patraukė viso pasaulio dėmesį. Apie tai pirmuosiuose puslapiuose plačiai rašė daugelis pasaulio laikraščių, informavo radijas ir televizija. Beveik visi sutartinai tvirtino, kad tai išskirtinės svarbos įvykis pokario metų Europos istorijoje. Per aštuonis metus daug kas pasikeitė; patirta nemaža skaudžių išgyvenimų ir džiaugsmo akimirkų. Lietuva išgyveno 1991-ųjų sausio 13-ją, kitas grėsmes, lydėjo į amžinojo poilsio vietą savo vaikus, sudėjusius gyvybes ant Lietuvos laisvės aukuro, šypsojosi pro ašaras, kai viena po kitos pasaulio valstybės pripažino: Lietuva turi teisę būti laisva ir nepriklausoma.

Vėl suskambėjęs laisvės varpas daugeliui žmonių jau buvo negirdėtas ir nepažįstamas. Jis ženklino naujo gyvenimo pradžią, kuris nešė džiaugsmo valandas, leido patirti gal ir skaudaus nusivylimo ir šviesių vilčių sudužimo. Arkivyskupas Audrys J.Bačkis prieš trejus metus taikliai pastebėjo: „Mūsų laisvėjimo pradžioje buvo labai aišku, nuo ko giname savo laisvę. Šiandien mes patys tapome atsakingi už savo laisvę. Slapta išnešiota širdyje, išsvajota, apdainuota, krauju aplaistyta, - ji yra gyva, ji kviečia mus ja gyventi. Mes negalime savo laisvės uždaryti į muziejų ir tik tautinių švenčių metu ateiti su vėliavomis ir dainomis jos pasveikinti. Tokia laisvė numiršta, užleisdama vietą naujai vergijai". Laisvė gyva tik tuomet, kai ja kasdien gyvename. Laisvą gyvenimą reikia iš naujo susikurti savo darbu, savo pasiaukojimu, savo meile Tėvynei. Laisvė nėra magiškas žodis, kurį ištarus viskas pasikeičia, laisvė - dinamiška vertybė - tai dovana, kurią priimame kaip gležną pavasario daigą, ir tik nuo mūsų priklauso, ar išsaugosime jį, ar išaugs jis į tautos gyvybės medį. Dievas mums neduoda jau paruošto laisvo gyvenimo recepto, bet įgalina, gavus laisvės pradus, patiems siekti pilno išsilaisvinimo ir tautos gerbūvio. Negali būti laisva tauta, jei joje negerbiamas ir nesaugomas kiekvieno žmogaus orumas. Tikroji laisvė išlieka tik ant tvirto aukojimosi ir tarnavimo pamato. Kiekvienas žmogus, ypatingai silpnesnis, turi būti pastebėtas ir jam ištiesta pagalbos ranka. Jei žmogus nesugeba pasirūpinti silpnesniu už save, jis niekada nemokės rūpintis tautos ir valstybės reikalais.

Kančios pamokos

Danutė Bindokienė

Pats kovo mėnesio vardas iššaukia kažkokį nerimo įvaizdį. Kovas - o gal kova? Su kuo? Kodėl? Lietuvių liaudis sakytų, kad tai žiemos ir pavasario kovos laikotarpis: nepaisant šalčio pastangų nepaleisti iš savo glėbio žemės, ilgainiui vis tiek laimi pavasaris, paviliojęs pasaulį ne kieta jėga, bet šilto vėjo dvelkimu ir žiedais. Vadinasi, švelnumas, meilė nugali smurtą... Žinoma, suromantinti įvaizdžiai nelabai atspindi tikrovę, bet žmonės mėgsta daiktams ir net gamtos reiškiniams suteikti asmens savybes, juk taip lengviau išsiaiškinti, suprasti, priimti.

Kovo mėnuo pažymėtas ir rimties bei susikaupimo ženklu. Džiūgauti dar per anksti, kol siela neatsikratė ydų šalnos, abejingumo pūgų, nenugalėjo pagundų viesulo ir neįžengė į nuskaidrėjimo pavasarį. Kitaip tariant - neperėjus rimtimi grįsto septynių mylių Gavėnios tilto, negali tikėtis Velykų džiaugsmo.

Dvidešimtojo amžiaus pabaigos žmogaus (o gal ir bet kurio kito laikmečio) sunkiausias kasdienybės kryžius yra nuolatinis skubėjimas, nerandant laiko sustoti, pažvelgti į save ir paklausti: kurgi mes taip galvotrūkčiais lekiame? Ilgainiui daugelis prie to skubėjimo taip pripranta, kad negali savo gyvenimo įsivaizduoti be nuolatinės greičio įtampos. Antra vertus, ne vienas už to „neturiu laiko" pasislepia nuo įsipareigojimų artimui ir - sau. Juk tai labai parankus pasiteisinimas, be platesnio aiškinimo atleidžiantis nuo pareigų ar prašymų, iš kurių norime išsisukti. Atleidžia ir nuo noro pažvelgti į save. Kas žino, ką galime pamatyti pačiuose giliausiuose sielos užkampiuose... Gal ten, kaip mažo vaiko vaizduotėje, glūdi kažkokios pabaisos, kurios, kartą mūsų dėmesio pažadintos, šoks ir suardys įvaizdį, taip kruopščiai susikurtą apie save.

Kristus mums sako: „Imk savo kryžių ir sek mane". Su tuo kvietimu ateina ne tik ypatinga privilegija (juk ilgainiui kelionė su kryžiumi pasibaigia dangiškąja laime), bet ir visos kliūtys, kurias turime nugalėti, kad pasiektume kelionės tikslą. Kančios kratosi žmogiškoji prigimtis. Tai visai natūralu. Tačiau yra žmonių, kurie kančia tiesiog mėgaujasi, rodydami kiekvienam pasauliečiui, kiek jie gyvenime turi kentėti, koks sunkus tas kryžius, kurį užkrovė ant jų pečių kasdienybė. Taip ir atrodo, kad niekad niekam sunku nebuvo, niekas jokio skausmo nepergyveno, liūdesio nepatyrė, desperacijoje nesiblaškė, tik jie.

Vargiai taip reikia atsiliepti į Jėzaus žodžius: „Imk savo kryžių ir sek mane!" Mūsų Viešpats ėjo į Golgotą nesiskųsdamas, nekeikdamas tų, kurie jį skaudino - fiziškai ir dvasiškai. Pakeliui jis net atrado jėgų suraminti verkiančias moteris, mirties valandą pasirūpinti savo Motinos likimu, paguosti atgailaujantį nusikaltėlį, kartu pasmerktą mirti ant kryžiaus. Jis taip pat atleido savo kankintojams.

Tai šitą pamoką kiekvienas turime išmokti, kai tiesiame rankas į mums skirtą kryžių ir ryžtamės eiti skaudžiuoju keliu paskui Kristų. Gavėnia - idealus laikas tai padaryti. Jokia pašalinė priemonė - pramogos, žmonės, užsiėmimai - nepadės mums nešti savąjį kryžių - tai kiekvieno asmeniškas reikalas. Žinoma, jeigu tikrai jaučiame, kad po našta klumpame „trečią kartą", yra tik vienas pagalbos šaltinis - tas, paskui kurį einame, nešini savo kryžiumi. Jis neatsisakys ištiesti pagalbos ranką, nes juk ir jam pačiam reikėjo Simomo Kireniečio talkos... Nebūtina nuolat šaukti: „Viešpatie, Viešpatie", bet jeigu sutikę neperžengiamą kliūtį, sušuksime - „Viešpatie, Viešpatie!" - pagalba atsiras.

Kovo mėnuo mums, lietuviams, pažymėtas ir neapsakomo džiaugsmo ženklu, 1991m. kovo 11-tąją Lietuva užbaigė vergijos Gavėnią ir sušvito laisvės Velykų džiaugsmu. Tai dar vienas akivaizdus įrodymas, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Kiek lietuvių tauta turėjo pakelti kryžių, kad sulauktų prisikėlimo?

Apsigaubę Gavėnios rimtimi, imkime pavyzdį iš kovo mėnesio. Kaip žiema kovoja su pavasariu, kovokime su savo silpnybėmis, kad Velykų rytą savo laimėjimą galėtume paskelbti džiaugsmingu „Aleliuja".

„Laiškai Lietuviams"

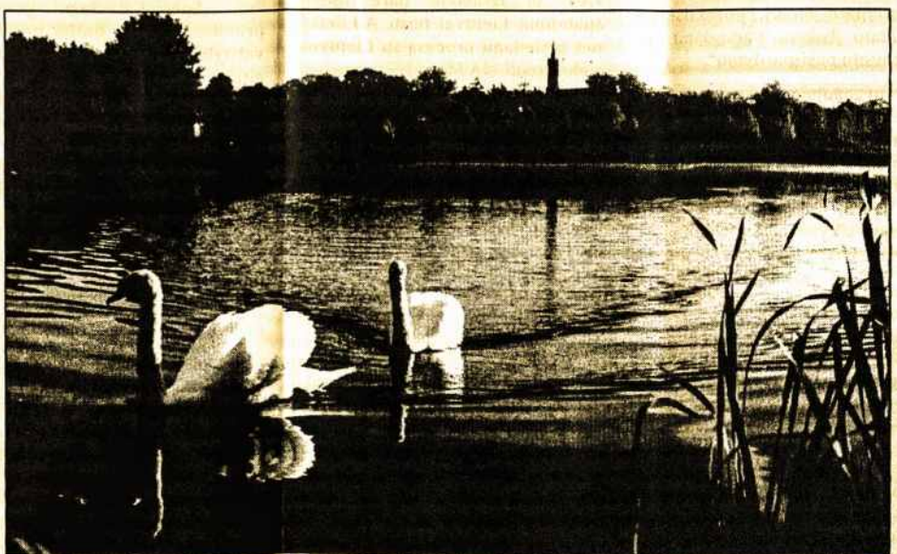

Gražuolės gulbės Lietuvos ežere. Nuotr. L. Baltrušaitienės

KOMUNISTINĖS DINASTIJOS ŽLUGIMAS

Pastabos ryšium su praėjusiais Lietuvos prezidento rinkimais

Antanina Garmutė.
Kaunas

Reikšmingai baigiasi antrasis tūkstantmetis. Nepaniekinome savo Tėvynės. Išvengėme pasaulinės nešlovės. Trojos arkio. Cinikai nelaimėjo. Stovėjome ant bedugnės krašto, bet Dievas dar kartą pasigailėjo Lietuvos.

Svetimųjų durtuvais atnešta komunistinė valdovų dinastija isigalėjo Lietuvoje dar 1940m. Paleckio ir Sniečkaus asmenyse. Ir toliau, pagal Maskvos komandą, generaliniai CK sekretoriai nuosekliai keitė vienas kitą pavergtame Vilniuje („Vilnius mūsų, o mes - rusų"). Raudonoji okupacija kartu su fiziniu naikinimu vykdė ir dvasinį tautos genocidą. Todėl Atgimimo priešaušryje - prieš aušrą visuomet tamsiausia - tautos išdavikų-komunistų partijos gretose buvo net 200,000 Lietuvos gyventojų. Tai padidino kairiųjų pažiūrų žmonių skaičių šalyje iki 60%. Nenuostabu, kad ir laisvę atgavusi tauta prezidento mandatą buvo įteikusi pirmajam kompartijos sekretoriui, atžagariai žvelgusiam ir į pačią Nepriklausomybės idėją. Tautos stumiamas jis šiaip taip išlaviravo Laisvės kryptimi. Pripažino netgi buvusį savo veidą, tačiau komunistinės nomenklatūrininkų dinastijos nenorėjo užbaigti. Atvirkščiai - kaip anksčiau buvo įprasta rekomenduoti į kompartiją - savo įpėdiniu aktyviai siūlė asmenį su ne mažesniu praeities paveldu. Dinastija, lyg toje rusų pasakoje „Lydekai įsakius", turėjo būti pratęsta!

Penktą dešimtį įpusėjantis „jaunasis" įkūnijo senosios nomenklatūros viltis atgaivinti perkrikštytą vergovinę-komunistinę santvarką. Ir kas gali garantuoti, kad Lietuvoje neveikia pogrindinės komjaunimo ir komunistų organizacijos, kaip anuomet Lietuvoje? Ar ne todėl triukšmingi adventiniai-rinkiminiai (kom) jaunimo koncertai su išgėrimais ir besiveržianti iš diskotekų rėmų „energija" vijo lauk „jankius, atėjūnus, ateivius, ir net buožes, kuriems vieta Sibire" ir t.t. Taip vergovinė praeitis siūlėsi į ateities vedlius. Tarsi tauta būtų vien tešlagalvių ar debilų atstovaujama...

Jų pastangos buvo drastiškos. Beprotiškos. Jie džiūgavo iš anksto (puota maro metu), korektiškojo kandidato balsus vadindami jo „paskutiniu pasispardymu".

Jų „naujajam mąstymui" toną davė Vilnijos ir Visagino tautinės mažumos. „Nugalėsiančiųjų žingsniai buvo girdimi, kaip anuomet enkavedistų riksmai - kai mus trėmė, - kaip ešelono ratų bildesys vaikystėje... Jų banaliausia reklama išūžė žmonėms ausis. Lyg toji girdėta-negirdėta dainelė: „Aš čia gimiau, aš čia užaugau". (Suprask, - čia mano žemė, nes iš čia mano tėvas žmones į Sibirą vežė. Taigi balsuok už mane!).

Prezidento rinkimai atėmė nemažai sveikatos rinkėjams. „Nejaučiu nei rankų, nei kojų" - kalbėjo Birutė Š., dirbusi stebėtoja pašte, grįžusi i namus. - „Būriai jaunimo balsavo ne už Adamkų, o ciniškai šaipydamiesi, pabalsavę skubėjo į iš anksto užsakytus restoranus švęsti N.Metų". Mano gyventoja Dijana guodėsi: „Negalėjau balsuoti, nes pašte tokios minios, kad būtų tekę 3-4 val. stovėti eilėje; kas tokiam laikui mane iš darbo išleis?..."

Tautos laisvės sargyboje ištikimai stovėjo Kaunija ir Vakarų žemaičiai. Dar du lietuvybės židiniai aukštaičiuose - Panevėžys ir Utena. Garbė jiems!

Nepasakyčiau, kad gimtajame Kauno rajone yra mažiau girtuoklių nei kitose Lietuvos vietovėse. Pragėrusių darbštumą ir atgautą tėvų žemę. Tačiau rinkimų dieną jie išsiblaivė. „Balsuosiu už tą, kuris nevagia ir nevogs. Už Adamkų", - pasakė vienas, atėjęs į vaistinę su skaudančia galva. „Balsuosime, kad mūsų vaikai netaptų komunistų vergais" - kalbėjosi Zapyškio bedarbiai.

Taip pralaimėjo dinastija. Žlugo. Laimėjo LIETUVA.

Pavadinę istorinę praeitį šiukšlynu, jie dar beviltiškai kapstėsi tiesioginiuose šiukšlynuose, ieškodami biuletenių. Džiaugiamasi bent tuo, kad pralaimėjo nedideliu skirtumu. Pamirštant svarbiausia: Adamkaus rinkimų vajus vyko dorai, vakarietiškai ir be jokių „gudrybių".

Prezidento rinkimų fone nublanko V.Landsbergio pralaimėjimas. Jis tebeliko politikos viršūnėje. Ir dar trejus metus išbuvęs seimo pirmininku gal dar daugiau nuveiks Lietuvai nei prezidento pareigose. Tačiau šie rinkimai yra savotiška pamoka Lietuvai - parodė, kad okupacijos sąlygomis užaugo, subrendo ir „juodai tarnystei" pasiruošė stribų ir čekistų pamaina, išsitreniravusi reketininkų ir mafijozų pozicijose. Išlepinta sąlyginio nebaudžiamumo. Kaip įspėjimas ateičiai ir grėsmė laisvei.

Vis dėlto prezidento rinkimai ne vien skaldė, bet ir sutelkė įvairių partijų protaujančius Lietuvos žmones galutinei savo valstybės orientacijai į Vakarus. Į laisvą, aukšto ekonominio lygio gyvenimą, išsivadavimą iš skurdo ir dvasinio nuopuolio. Jie aiškiai įrodė mūsų pagarbą ir meilę išeivijai. Kad ji, išeivija, yra ta pati Lietuva! Ir kartu mes galime pasiekti labai daug savo Tėvynės labui.

Lietuvoje tvyro giedra ankstyvo pavasario nuotaika. Džiugu, anot Brazdžionio, kad „lietuviškas dar teka kraujas širdy Motulės Lietuvos!" "T.Ž."

A.Lileikio byla

Aleksandras Lileikis, Vilniuje laukiantis teismo už įtariamą genocidą per Antrąjį pasaulinį karą, mano tapęs tarptautinės politikos intrigų auka.

Kaip pranešė BNS, 90-metis sunykusios sveikatos A.Lileikis taip pat neslepia nusivylimo Seimo veiksmais.

„Aš suprantu, spaudimas yra, tai Seimo nariai atsikrato nuo savęs - „ma jį dievai, tą Lileikį, paaukokime", - interviu „Lietuvos ryto televizijai" sakė A.Lileikis.

Įvairūs politiniai sluoksniai JAV ir Izraelyje darė didelį spaudimą Lietuvai teisti A.Lileikį, net susiedami procesą su Lietuvos siekiu tapti NATO ir ES nare.

Tarptautinių žydų organizacijų ir JAV prokurorų be išlygų dar iki teismo paskelbtas karo nusikaltėliu, A.Lileikis sako esąs nepelnytai puolamas ir provokuojamas.

„Aš nenoriu apkaltinti tų žmonių, kurie gina savo tautos interesus. Tauta nukentėjo žiauriai. Bet gynimo ar puolimo yra normalus žmoniškas būdas, ne provokacijos - kad aš atsakingas už dešimtis tūkstančių nacių nužudytų žydų", - Lietuvos ryto televizijai" sakė A.Lileikis.

Jis yra buvęs naciams pavaldžios Lietuvos saugumo policijos šefas Vilniaus apskrityje.

Interviu jis su ironija komentavo Seimo priimtas įstatymų pataisas, leidžiančias už akių teisti įtariamus karo nusikaltėlius, jei dėl sveikatos jie negali atvykti į teismą.

„Specialiai man įstatymas priimtas. Seimo nariai negalvoja valstybiškai - jei Lietuvoje jis negali eiti į teismą, tai turi būti pritaikytas specialus įstatymas jam, ir tą įstatymą galima kaitalioti kaip nori", - sakė A.Lileikis.

Interviu su juo buvo įrašytas praėjusią savaitę, jam grįžus iš ligoninės po insulto. Gulėdamas lovoje, A.Lileikis kalbėjo silpnu balsu, tačiau susijaudinęs sumosuodavo rankomis.

A.Lileikis sako, kad prokuratūra ir Seimas nusileido spaudimui iš užsienio greičiau jį nuteisti: „Man nuostabu, kad Seimas žaidžia kaip vaikai su degtukų dėžute".

Paklaustas, ko tikisi iš teismo, A.Lileikis atsakė būsiąs nuteistas jei teismas pripažins autentiškais dokumentus, kuriuos pateikė JAV specialiųjų tyrimų skyrius, vadovaujamas E.Rosenbaumo.

„Jeigu ras teismas, kad dokumentai tikri ir kad aš atsakingas už dešimtis tūkstančių žmonių, kaip ponas Rosenbaumas tvirtina, tai man tenka tik įkalėjimą, ir viskas", - sakė A.Lileikis.

Generalinė prokuratūra prieš dvi savaites A.Lileikio bylą perdavė Vilniaus apygardos teismui, bet proceso pradžia dar nepaskirta.

A.Lileikis 1996 metais neteko JAV pilietybės ir atvyko į Lietuvą, vengdamas deportacijos. Amerikiečiai jį vadina vienu didžiausių karo nusikaltėlių, surastų Jungtinėse Valstijose.

Pats A.Lileikis savo kaltę kategoriškai neigia. „L.r."

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Edvardas Šidlauskas. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams $40. Kituose kraštuose $45. Atskiras numeris $1.00. Skelbimai už skiltis vieną cm. - $2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taiso savo nuožiūra.

Kirilas ir Metodijus

Vasario 14 dieną Bažnyčios liturginiame kalendoriuje minimi slavų apaštalai šventieji Kirilas ir Metodijus, kurie drauge su Šv. Benediktu yra garbinami kaip Europos globėjai.

Broliai Kirilas ir Metodijus, kilę iš Graikijos, devintojo amžiaus antroje pusėje, Popiežiaus palaiminti, išvyko apaštalauti tarp slavų genčių. Savo apaštalini darbą pradėję Balkanuose, pasiekė net vadinamąją Didžiąją Moravijos valstybę. Vieno brolių - Kirilo vardu pavadintas slavų kalboms jų pritaikytas graikiškas alfabetas - kirilica. Šventuosius brolius dėl apaštališkojo uolumo ir dėl geografinės jų apaštalinių kelionių apimties, ilgainiui imta vadinti slavų krikštatėviais. Jų skelbtas Kristaus mokslas greit išplito visoje pietryčių Europoje; greit pasiekė Kijevo kunigaikštystę ir net Maskvą. Kirilas mirė Romoje ir buvo palaidotas šv. Klemenso bazilikoje. Metodijus, kaip teigia tradicija, miręs ir buvęs palaidotas Moravijoje, Velehrado katedroje.

Popiežius Jonas Paulius II 1980 metais šventuosius brolius Kirilą ir Metodijų paskelbė Europos globėjais kartu su šv. Benediktu. Kirilui ir Metodijui taip pat skirta viena Jono Pauliaus II-ojo enciklikų, pavadinta „Slavorum Apostoli".

Šventųjų brolių Kirilo ir Metodijaus nuveiktas darbas ištiesų buvo didelis, tiek geografine apimtimi, tiek pirmiausia kultūrine ir dvasine prasme, - rašė Popiežius savo enciklikoje. Šventieji broliai Kristaus Evangeliją sugebėjo labai giliai įskiepyti į turtingas, o kartu ir taip skirtingas slavų tautų kultūras.

Vatikano Radijas

„Pranašas" spėja

JAV prezidentas Billas Clintonas iki šių metų pabaigos turės atsistatydinti, o Irako krizė bus išspręsta be karinio isikišimo. Taip spėja Tuniso astrologas Hassanas Charni, pagarsėjęs visame pasaulyje kaip princesės Dianos žūties pranašas.

„B.Clintono laukia sunkus pavasaris, o iki metų pabaigos prezidentas bus priverstas atsistatydinti dėl skandalų, susijusių su jo asmeniniu gyvenimu", - sakė astrogolas.

Anot H.Charni, B.Clintono gyvenime yra „didelis nesėkmių ruožas", o jo „aura be galo neigiama".

Be to, astrologas įsitikinęs, kad Irako krizė aprims iki kovo pradžios, taip ir neprasidėjus karui

„L.r."

Proga pasireikšti Prezidento ir jo žmonos įvaizdžio kūrėjams

(Nors jau po naujojo Prezidento inauguracijos, bet dedame šį straipsnį, manydami, kad skaitytojams bus įdomu žinoti, kaip p.p.Adamkai ruošėsi ir puošėsi šiai šventei. Red.)

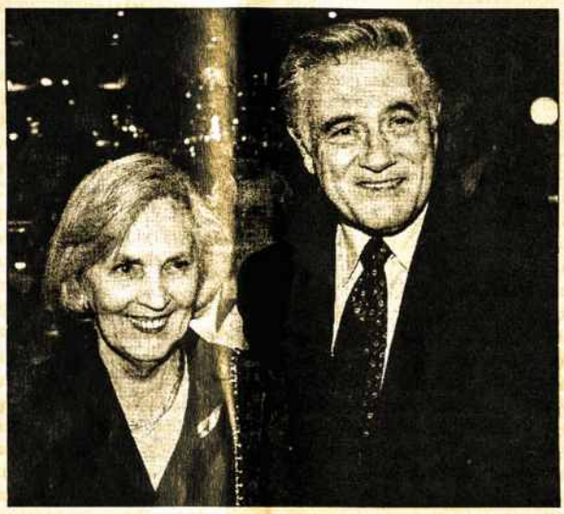

Alma ir Valdas Adamkai rengiasi naujam vaidmeniui visuomenėje.
J.Staselio nuotr.

Lilija Valatkienė

Pirmasis V.Adamkaus frakas

Išrinktasis Prezidentas Valdas Adamkus per inauguracijos iškilmes vasario 26 dieną vilkės smokingu. Jo žmona Alma Adamkienė - pilkos spalvos kostiumėliu.

Inauguracijos iškilmių svečiams pagal protokolą pageidautina vilkėti smokingu arba tamsiu kostiumu.

Tapus šalies Prezidentu, V.Adamkui kartais teks apsivilkti ir fraką - vykstant į priėmimą pas karališkuosius asmenis, teikiant ar priimant apdovanojimus, kitomis ypač iškilmingomis progomis. Iki šiol V.Adamkus formaliuose priėmimuose JAV vilkėdavo smokingu.

Pirmąjį V.Adamkaus gyvenime fraką siuva ilgametis Prezidento A.Brazausko bei sovietmečio nomenklatūros siuvėjas Vincentas Zelionka.

Iki šiol, anot A.Adamkienės, dėl laiko stokos jos vyras Amerikoje pirkdavo gatavus kostiumus. Dažniausiai ji nueidavusi į parduotuvę, apsižvalgydavusi ir paragindavusi aprangai nereiklų vyrą nusipirkti naują kostiumą.

Darbo - šimtui valandų

Lietuvoje pasiūti fraką kainuoja apie pusantro tūkstančio litų. Anot V.Zelionkos, frakui naudojami brangesni priedai iššilko bei detalės, kurių nereikia paprastam kostiumui.

Frakui reikia 3,5 metro medžiagos. Jeigu jis siuvamas iš prancūzų firmos „Dormeuil" audinio (ši firma gamina specialius audinius protokoliniams kostiumams), už jį reikės 1030 litų. (Vieno metro kaina - 380 litų). Taigi geras frakas kainuoja per 2 tūkstančius litų. Vilnietis siuvėjas V.Zelionka fraką, kelnes ir baltą šilkinę liemenę ketina pasiūti per 100 valandų.

„Čia ne konvejeris, - juokavo V.Zelionka. - Toks drabužis reikalauja kruopštaus rankų darbo. Savo amatą prilyginu architekto kūrybai. Iš medžiagos gabalo turiu pasiūti ne tik patogų vilkėti žmogui kostiumą, bet ir nepamiršti jo bendros šiuolaikinės dermės, mados reikalavimų".

Smokingas - ne deficitas

Pripažintas iškilmių drabužis - smokingas. Siuvėjas V.Zelionka teigė, kad smokingus dabar turi dauguma Lietuvos ministrų. Jis pats nemažai pasiuvęs, taip pat taisęs, jeigu kuriam netikdavo nupirktas parduotuvėje. Daug smokingų meno ir valdžios vyrams yra pasiuvusi firma „Ekadus".

Dabar parduotuvėse nėra smokingų deficito. Jų galima įsigyti Vilniaus parduotuvėse „Baltman", „Apranga", „Lukas" už 1,5 - 2,5 tūkstančio litų.

Kauno „Drobės" fabrikas, V.Zelionkos teigimu, gamina puikius audinius, todėl nebūtina vaikytis garsių užsienio firmų. Pavyzdžiui, Prezidentas A.Brazauskas dėvi keletą kostiumų iš lietuviškų audinių. Siuvėjo sudomintas V.Adamkus ateityje ketina kostiumus siūdintis iš naujausių Kauno „Drobės" medžiagų.

Moka dėvėti tvarkingai

Kartu su fraku V.Zelionka siuva V.Adamkui du kostiumus iš prancūziško pilkai žalio ir pilkai mėlyno audinio. Vienu kostiumu išrinktasis Prezidentas pasipuoš per iškilmes, skirtas Vasario 16-ajai.

Iš JAV V.Adamkus atsivežė kelis tamsius kostiumus. Juos V.Zelionkai teks atgaivinti, pataisyti ir išlyginti.

„Tai masinės gamybos, nors ir garsių firmų kostiumai, - teigė siuvėjas. - Kad ir kokia gera firma būtų, ji negali idealiai kiekvieno žmgaus figūrai pritaikyti kostiumo".

V.Zelionka, neseniai „Lietuvos ryte" pasakojęs, kad Prezidentas A.Brazauskas labai taupiai dėvi kostiumus, pastebėjo, kad ir V.Adamkaus kostiumai yra labai tvarkingi.

Metai netrukdo susitarti

Išrinktojo Prezidento žmonai Almai Adamkienei kostiumėlį siuva garsus Lietuvos dizaineris Juozas Statkevičius.

Juos supažindino V.Adamkaus fondo pirmininko Raimundo Mieželio žmona Dalia.

Dažnai pasirodydama koncertų ir teatrų salėse, ji savo laikysena ir apranga jau atkreipė sostinės aukštuomenės dėmesį.

Ekstravagantiškai rengtis mėgstančiai D.Mieželienei jau kurį laiką J.Statkevičius modeliuoja drabužius, daro makiažą ir šukuoseną. D.Mieželienės dukterėčia Ieva pas J.Statkevičių kerpasi plaukus jau metus.

Su J.Statkevičiumi A.Adamkienė neseniai apsilankė Siuvėjų gildijoje ir išsirinko prancūzų firmos „Dormeuil" šviesiai pilkos spalvos aksomo audinį.

„Mums netrukdė susitarti keturiasdešimties metų skirtumas. Aptarėme šukuoseną, makiažą, papuošalus, derančius prie kostiumėlio, - sakė J.Statkevičius. - Aptarėme net kojines, pirštinaites ir batus. A.Adamkienė turi savo stilių ir skonį, tiksliai žino ko nori, todėl su ja dirbti nesunku. Su kai kuriomis poniomis man būna sudėtingiau. Jos užsimano keistų rožyčių, aukléja mane, kur kokią siūlę nusiūti, pervertina savo išvaizdą ir žūtbūt reikalauja modelių, su kuriais tinka pasirodyti tik ant podiumo".

(Nukelta į 5-tą psl.)

LIETUVA IŠ TOLI

Rašo Dr. Jonas Kunca M.D.

Mūsų Tėvynė vienaip atrodo iš vidaus, bet kitaip stebint ją iš tolumos, iš kurios jau 1991m. neatrodė, kad šalyj eina viskas į gerą pusę. Patirtis parodė, kad iš tolumos kartais susidaromas objektyvesnis vaizdas.

Dabar valstybės gyvenime ivyko neeilinis ivykis: tauta išsirinko naują prezidentą po gana aistringos priešrinkiminės kampanijos. Iš jo, to naujo prezidento, laukiama daug. Gal net per daug. Norime, kad užsibaigtų netvarka šalies administracijoj, bankuose, teisėsaugoj, muitinėse, policijoj. Norėtumėm išeiti į gatvę be baimės būti užpulti. Norim, kad valdžios įstaigos spręstų mūsų problemas, vietoj jas didinti. Būtų gerai, kad įdėdami pinigus į banką, būtumėm tikri, kad jie ten neprapuls, bankui bankrotavus. Laukiame, kad mokyklose būtų auklėjami nauji susipratę piliečiai, geri lietuviai. Būtų gražu, jei būtų įvesta kokia nors lietuvių kalbos vartojimo kontrolė. Užtenka tų svetimžodžių, kuriuos vartoja spauda ir net mūsų politikai. Kodėl vietoj „feuerverko" nesakyti kibirkštyną? Skamba gražiau ir aiškiau. Svetimžodžių antplūdis yra toks didelis, kad čia apie jį kalbėti ne vieta.

Galų gale, iš naujo prezidento laukiame gyvenimo lygio pakilimo. Tik gal pamirštam, kad be tvarkos ir drausmės įvedimo, to gerbūvio nesulauksim nei išsirinkę naują prezidentą. Aišku, kad norint pakelti gyventojų gerovę, prisišlieti prie EU ir NATO, pirmiau turime sukurti civilizuotą valstybę.

Ar naujas prezidentas tai gali padaryti, kai vykdomoji galia yra vyriausybės ir seimo daugumos rankose? Jis vienas to padaryti neturi galiojimų, bet jis gali paveikti vyriausybę ir seimą, kad šitie tai, ko iki šiol, dėl vienų ar kitų priežaščių, nepadarė, nors apie tai buvo daug kalbėta ir įkurta nemažai įvairių komisijų kovai su nusikalstumu ir t.t.

Vėl, vyriausybė ir seimas galėtų neatsižvelgti į prezidento pageidavimus. Juk jie turi daugumą seime, ir baigta. Atseit daro, ką nori. Taip irgi nėra. Žvilgtelėkim tik į prezidento rinkimų davinius. Daugumos vadas Landsbergis gavo tik 16% balsų. Taigi seimo dauguma šiuo metu nėra tokia stipri, kaip kad rodo seimo narių skaičiai. Ta dauguma privalo parodyti jog ji nori ir gali geriau valdyti negu iki šiol. Kitaip ant jos ateities būtų uždėtas kryželis. Prezidentui reikia tik išreikšti viešai savo pageidavimus. Visuomenė privers vyriausybę ir seimą pasitaisyti, aišku, jie tie pageidavimui yra aktualūs, logiški ir įgyvendinami.

Girdisi, kad į prezidentūrą mėgina patekti šimtai kandidatų. Visi sako, kad nori patarti ir padėti naujam prezidentui. Seimo pirmininkas patarė priimti kuo daugiau užsienio lietuvių. Reiktų pasvarstyti, ar mažos Lietuvos prezidentūrai reikia tiek tarnautojų. Gal su mažesniu skaičium būtų galima dirbti darniau ir sklandžiau. Reiktų pridurti, kad iš užsienio lietuvių važiuoja į Tėvynę nebūtinai patys sumaniausi. Jų tarpe daugiau yra oportunistų, nieko neatsiekusių nei moksle, nei darbe. Tokių „patarėjų" prezidentui tikrai nereikia. Iš vis valstybės vadui galų gale teks vadovautis savo protu.

Pagrindinės Lietuvos problemos sprendimui nereikia nei paskolų, nei tiek daug komisijų. Ko reikia, tai ryžto ir akcijos. Prezidentas turi teisę ir prievolę išreikšti vyriausybei norą, kad būtų pradėtas tvarkos atstatymas visoj valstybės administracijoj be delsimo ir tuščių pasiaiškinimų, kodėl vyriausybė to padaryti negali. Tam nereikalingos naujos išlaidos. Discipinuota administracija dar sutaupys. Jei dabar išleidžiama 9% biudžeto biurokratijos išlaikymui, ją pertvarkius išleisime mažiau.

Be to pirmo žingsnio (netvarkos pašalinimo) jokios reformos, kad ir tobuliausios, neduotų gerų vaisių. Reikia tikėtis, kad naujas prezidentas, išgyvenęs tiek metų organizuotam krašte, tai supras ir imsis atatinkamų priemonių. Tokiu atveju tauta jį parems. O tai yra svarbiau už seimo daugumą.

Vėl, kieno mintis buvo apdovanoti naują prezidentą aukščiausiu ordinu dar nepradėjus dirbti? Ordiną reikia pirma užsitarnauti...

V.Landsbergio pralaimėjimo priežastys ir jų pasekmės

(Straipsnio autorius laiške redaktoriui rašo: „Pridedu straipsni, liečiantį V.Landsbergį, bet ne su tikslu jam pakenkti, bet jam ir Tėvynės S-gos p-jai padėti". Red.)

Rašo J.P. Kedys

V.Landsbergio pralaimėjimas pirmame prezidentinių rinkimų rate nustebino ne tik jo nuolatinius rėmėjus, bet ir dalį politinių stebėtojų dėl labai žemo 11.2% jį remiančių balsuotojų. Būtina pažymėti, kad V.L. buvo ne eilinis kandidatas iš 7 asmenų, bet žmogus vadovavęs ir su rimta rizika susidūręs atstatant Antrą Lietuvos Valstybės Atkūrimą, Seimo pirmininkas, Tėvynės S-gos partijos vadas ir net 1990-91m. pasaulyje vadinamas prezidentu.

Tačiau tarptautinėj politikoj V.L. pralaimėjimas nėra jokia staigmena, nes panašių ir daug žymesnių pasaulio politikų pralaimėjimai vyksta visą laiką. W.Čurčilis organizavo ir vadovavo karui prieš Vokietiją ir jį laimėjo. 1945m. Potsdame susirinko karo laimėtojai: H.Trumanas, W.Čurčilis ir J.Stalinas. sukurti pasaulį be karų... Visai nelauktai W.Čurčilis gavo pranešimą iš Londono, kad jo partija pralaimėjo rinkimus, karo laimėtojas buvo pašalintas, ir jo vietą užėmė C.Attle, darbiečių partijos vadas.

JAV buvęs prezidentas G.Bušas paskelbė „Naują pasaulio santvarką", planą pasaulį *pertvarkyti ir valdyti. Jis pralaimėjo* rinkimus, B.Klintonas buvo išrinktas, ir apie G.Bušą netik pasaulis mažai girdi, bet ir jo piliečiai Amerikoj. Taigi nežiūrint įvairių kritikų ir priešų demokratijos adresu, ji turi vieną ir nepamainomą jėgą rinkimų metu duoti „pamoką" ir labai iškiliems politikams, kaip minėta: W.Čurčiliui, G.Bušui, V.Landsbergiui ir t.t.

Dėl ko V.Landsbergis susilaukė „politinės" pamokos iš balsuotojų?

Čia buvo visa eilė tų priežasčių, bet pati pirmoji ir gal svarbiausioji buvo ta, kad po 1990m. vasario mėn. Aukščiausios tarybos rinkimų V.L., kaip Sąjūdžio vadas ir turėdamas daugumą, paskiria vyriausybei vadovauti savo politinius priešus: K.Prunskienę ministre pirmininke ir A.Brazauską jos pavaduotoju! Laike 9 mėnesių K.Prunskienė ir A.Brazauskas nesnaudžia ir užpildo savo partijos patikėtiniais raktines vietas valstybės įstaigose ir pramonės ir prekybos įmonėse. Aukščiausioje taryboje prasidėjo „perbėgimai" iš Sąjūdžio į LDDP stovyklą. V.L. vadovaujamas Sąjūdis neteko Aukščiausioj taryboj daugumos. Buvo prieita išvados skelbti naujus rinkimus 1992m. spalio mėn., kuriuose V.L. patyrė didžiulį politinį pralaimėjimą. Šia proga būtina paminėti tarptautinį įvykį, į kurį buvo įvelta K.Prunskienė, kaip Lietuvos Ministrė pirmininkė, nuvykusi į JAV susitikti su prez. G.Bušu. Prieš įeinant į prezidento priimamąjį, prezidentūros saugumas paprašė K.Prunskienę patikrinti jos rankinuką. Tai buvo retas nepasitikėjimo ženklas Lietuvos ministre pirmininke, apie ką paskelbė žinių agentūros. Čia peršasi įdomi išvada, kad Amerikos prezidentūros saugumas turėjo visai skirtingą nuomonę apie K.Prunskienės politinį nusistatymą, kaip V.L. skirdamas ją vyriausybės galva.

Nelemtas pilietybės įstatymas atskyrė trečdalį tautos nuo tėvynės

Išleistame pilietybės įstatyme buvo daugybė kliūčių išminėta tapti lietuviu, gyvenančiu užsienyje. Ten taip pat buvo pažymėta, kad Lietuvos pilietybė bus suteikiama tik daug pasidarbavusiems asmenims Lietuvos labui. Visos 8 Lietuvos vyriausybės partijos apie bendrą atsišaukimą į užsienyje gyvenančius lietuvius, kviečiant juos be jokių sąlygų, parsivežant savo išmonę ir užgyventą turtelį, *grįžti į Tėvynę, visai negalvojo. Dar* ir šias eilutes rašant, tokio atsišaukimo iš valdančių partijų nebuvo. Bet šešios mažosios partijos: Lietuvos demokratų p-ja, *Lietuvių nacionalinė p-ja*, „Jaunoji Lietuva", Lietuvos žalioji p-ja, Lietuvių tautininkų s-ga, Lietuvos politinių kalinių p-ja ir Nepriklausomybės p-ja paskelbė labai patrauklų atsišaukimą, nors valdžioje ir nedalyvaudamos. Valdančios partijos 5 metus vedė derybas „Koks užsienio lietuvis gali būti Lietuvos pilietis?" Tačiau rusai, lenkai ir kiti svetimšaliai gali gauti pilietybę laike 3-5 metų. Šis įstatymas nepaprastai sukiršino užsienio lietuvius su valdančiom partijom, ir tas liečia V.L., nes jis pirmas, kaip Aukščiausios tarybos p-kas, prisidėjo prie šio įstatymo išleidimo.

V.L. sukuria Lietuvos - Lenkijos „Aliansą"

1997m. rugpiūčio mėn. pradžioj V.L. grįžęs iš Varšuvos paskelbė, jog jis yra įsteigęs, susitaręs su Lenkijos Seimo p-ku Lietuvos-Lenkijos Seimų „Aliansą". Į šį „Aliansą" jeis 20 Lietuvos seimo atstovų ir tiek pat Lenkijos, ir šis „Aliansas" bendradarbiaus abiejų valstybių įstatymų leidyboj. Tuojau A.Brazauskas, nuvykęs į Varšuvą, sutarė su Lenkijos prezidentu įsteigti Lietuvos-Lenkijos prezidentūrų centrą. Pagaliau Lenkijos ministras p-kas, atvykęs į Lietuvą, su Lietuvos ministru p-ku pasirašė visą eilę sutarčių, liečiančių abiejų valstybių sienų kontrolę, prekybą, švietimą, turizmą ir kitas sritis, užbaigdamas Lietuvos-Lenkijos „Aliansą", kuris atrodo labai panašus į Liublino Uniją. Anglų kalbos Websterio žodynas *„Alliance" nusako, kaip „unija" arba* „vedybinis" susitarimas, arba „sutartis". Šalia V.L. paskelbto „Alianso" su Lenkijos seimo p-ku, Lietuvos Aidas paskelbė Vilniaus *krašto lietuvių draugijos pirmininko* ilgą sąrašą, liečiantį padarytų nusikaltimų laike 20 metų okupacijos Vilniaus krašte. Bet kas svarbiausia, kad šis V.L. „Aliansas" sukėlė padrąsinimą Vilniaus krašto lenkų neteisėtiems reikalavimams. Šias eilutes rašant, Vilniaus krašto lenkai jau reikalauja įvesti lenkų kalbos vartojimą šalia valstybinės kalbos Vilniaus krašto rajonuose. Druskininkų lenkai reikalauja statyti paminklą Vilniaus krašto okupantui Josefui Pilsudskiui. Tai čia tik pradžia, vėliau tie reikalavimai augs. Kodėl V.L. apie tai nepagalvojo vykdamas į Varšuvą su siūlymu „Alianso" su Lenkija?

1997m. gegužės-rugsėjo mėn. gyvenau Lietuvoje ir patyriau, kad valdžia ruošia rugsėjo mėn. labai iškilmingą minėjimą Talmudistui Gaonui-Elijahu pagerbti. Bet Kanados „Tėviškės Žiburių" laikraštį paskelbė, kad Wiesenthalio centras ruošia boikotą prieš šį minėjimą todėl, kad jį ruošia lietuviai! Gaono Elijahu pagerbimas vyko, kaip buvo valdžios planuota, Seimo rūmuose, dalyvaujant Seimo nariams, užsienio valstybių ambasadoriams ir žymiam skaičiui žydų svečių iš užsienio.

Seimo p-kas V.Landsbergis atidarė šį pagerbimo Gaono Elijahu minėjimą ir pasakė šiam tikslui skirtą kalbą. Į šį gana ramų „talmudišką" minėjimą Izraelio ambasadorius Odedas Ben Huras įnešė visai nelauktos diskusinės „perkūnijos". Jis savo kalboje tarp kita ko pareiškė: „Yra žinių, kad kai kurie lietuviai skerdė žydus dar *prieš savaitę naciams įžengiant* į Vilnių." Toliau ambasadorių parėmė Haifos rabinas sakydamas: „Mūsų širdys pasrūva krauju, kai atvykstame į Vilnių, kai keliaujame *po Lietuvos kraštą, mes nė vieną* akimirką negalime pamiršti, kad šita žemė beveik visur persunkta žydų krauju."

V.Landsbergis turėjo gerus *norus organizuodamas* šį Gaono-Išminčiaus minėjimą, manydamas sutaikinti žydus ir lietuvius. Tačiau šis minėjimas dar daugiau sukiršino. Būtų galima dar suminėti visą eilę priežasčių, dėl ko balsuotojai silpnai rėmė V.L., bet pakaks jau suminėtų. Politikoje svarbu paruošti gerą planą, bet svarbiausia jo sėkmingumą įgyvendinant praktikoje. Viršuje suminėti pavyzdžiai rodo, kad V.L. šiuo atžvilgiu buvo dažnai nesėkmingas.

Kas laukia V.L. ir jo vadovaujamos Tėvynės S-gos?

Paaiškėjus pirmo prezidentinių rinkimų rato *rezultatams, kad V.L. pateko tik į* trečią vietą, Lietuvos aido korespondentė užklausė V.L. ką jis apie tai mano? „Aš esu tik Seimo p-kas." Jis nudavė, kad čia nieko blogo neįvyko, *nors* iš 72% balsuotojų parodė jog tik 11.2% pasitiki juo būti valstybės galva. Šis nepaprastai mažas pasitikėjimas yra rimtas įspėjimas jam ir Tėvynės s-*gos partijai. Mat daug balsuotojų* dažnai sutapdina partijos vadą su pačia partija. Po nepilnų 3 metų įvyks Seimo rinkimai, ir jeigu V.L. ir Tėvynės s-gos partija visai neims *dėmesio į šį balsuotojų įspėjimą, jie* susilauks labai graudaus pralaimėjimo. Kad to išvengus, Tėvynės s-goje reikalinga reforma. Sekant Vakarų partijas, po tokio pralaimėjimo dalis vadų atsistatydina iš vadovaujančių p-jos pareigų. Neatrodo, kad taip pasielgs V.L. Tuo atveju, jeigu V.L. liktų ir toliau T.S. partijos vadu, tai visi svarbūs planai turi būti pilnai išdiskutuoti p-jos Taryboj ir balsų dauguma priimti. Tas gali daug padėti ateityje išvengti panašių klaidų, minėtų šio straipsnio turinyje.

Koks didžiausias įsakymas?

Apklausą, kaip žmonės *vertina* Dievo Įsakymus, kuriam įsakymui skiria pirmenybę ir panašiai, atliko italų katalikų dienraštis „Avvenire". Apklausoje dalyvavo dvi grupės žmonių: viena, *600 žmonių grupė*, daugiausiai apėmė vidutinio ir pagyvenusio amžiaus žmones, o kita - apie 400 žmonių, buvo daugiausiai studentai. Apklausos rezultatai parodė, jog ypač jaunimas, menkai nutuokia katalikiškos moralės reikalavimus ir, kad rimtai nesistengia žinių šioje srityje pagilinti. Iš kitos pusės vidutinio ir pagyvenusio amžiaus žmonių atsakymuose išryškėjo gilesnis religijos suvokimas ir Dievo pirmenybės pripažinimas. Apklausos metu išryškėjo, jog Dievo Įsakymus atsimena 45% vyresnio amžiaus žmonių ir 11,5% jaunimo; paviršutiniškai atsimena atitinkamai 28% ir 23%; o visai neatsimena - 26% pagyvenusių žmonių ir 65% studentiško amžiaus jaunuolių. Į klausimą, koks iš 10 Dievo įsakymų atrodo svarbiausias - net 37% vyresnio amžiaus žmonių nurodė pirmąjį įsakymą „Neturėk kitų dievų, tiktai mane vieną", gi daugiausiai jaunuolių - 17,7% mano, jog svarbiausias įsakymas yra *„Negeisk svetimos moters"*. Abiejų amžiaus grupių italų tikinčiųjų manymu, antras pagal svarbą Dievo įsakymas yra „Nevok", po jo seka „Nepaleistuvauk", na o *paskutiniuoju pagal svarbą* nurodomas „Netark Dievo vardo be reikalo". Atsakydami į klausimą „Kas šiandien gali autoritetingiausiai aiškinti Dievo įsakymus", abiejų amžiaus grupių atstovai atsakė maždaug vienodai: 52% vyresnio amžiaus ir net 70% jaunų žmonių pirmenybę teikia popiežiui Jonui Pauliui II.

Pagaliau, atsakydami į klausimą „Kokį įsakymą dar reikėtų pridėti prie dekalogo?", žymi apklausos dalyvių dalis pasisakė už „Neteršk ir saugok gamtą", „Nevartok narkotikų", „Nemanipuliuok sąžinėmis mass media pagalba", „Kovok su genetine alchemija" ir pan. Net 100% jaunų žmonių pasisako, jog į dekalogą naudinga būtų įtraukti įsakymą „Nesikišk ne į savo reikalus", tuo tarpu vyresniojo amžiaus žmonės visai neatkreipė dėmesio į šį pasirinkimą.

LRTV

Vasario 16-toji Hobarte

Šeštadienį, vasario mėn. 14d. Hobarto lietuviai susiburė ponų Šikšnių name į dviemetį bendruomenės susirinkimą.

Susirinkimą atidarė pirmininkas Ramūnas Tarvydas ir pakvietė Juozą Paškevičių susirinkimo pirmininku ir Algį Taškūną sekretoriumi. Į mandatų komisiją buvo išrinkti: Linas Vaičiulevičius, Vladas Mikelaitis ir Petras Šiaučiūnas.

Pasigedome Jono ir Antaninos Krutulių, gyvenančių Launcestone ir dėl pašlijusios sveikatos negalėjusių leistis į šią 200 km. kelionę. Dėl asmeninių priežasčių neatvyko ir Andrius Jankus.

Sekretorius Stepas Augustavičius perskaitė 1996m. dvimečio susirinkimo protokolą, Vlado Mikelaičio ir Petro Šiaučiūno pasiūlymu buvo priimtas. Tuomet Augustavičius perskaitė Valdybos veiklos pranešimą, po to sekė iždininko Paškevičiaus ir Perkūno klubo pirmininko Kožiko pranešimai. Visi pranešimai buvo susirinkimo priimti. Kožikas kvietė kuo daugiausiai lietuvių sportininkų ir žiūrovų prisidėti prie sportininkų kelionės į Lietuvą birželio mėn. ir į Geelong šių metų gale.

Susirinkimo pirmininkas pasiūlė, kad bendruomenės pirmininkas R.Tarvydas būtų pristatytas Australian Honours Medalį gauti. Susirinkimas pritarė pasiūlymui gausiu plojimu.

Norinčių būti renkamais į valdybą neatsirado, ir buvusieji valdybos nariai: pirmininkas - Ramūnas Tarvydas, sekretorius - Stepas Augustavičius, iždininkas - Juozas Paškevičius ir atstovė moterų reikalams Loreta Eskirtienė buvo perrinkti sekantiems dviems metams. Į Krašto Tarybą kandidatų neatsirado. Merv. Kožikas, Kazys Paškevičius ir Irena Jurevic sutiko būti revizijos komisijos nariai, o garbės teisėjais sutiko būti Petras ir Magdalena Šiaučiūnai ir Teresė Kairienė.

Susirinkimas išreiškė padėką R.Tarvydui, Rožei Vaičiulevičiūtei ir Antanui Andrikoniui už jų darbą, įdėtą rengiant ypatingai gerai pavykusį 50 metų jubiliejų nuo pirmųjų baltiečių atvykimo į Tasmaniją. Vladas Mikelaitis išreiškė padėką R.Tarvydui už šio minėjimo suorganizavimą lietuviams vokiečių klube.

Po susirinkimo uždarymo perėjome į trumpą 1918 metų Vasario Šešioliktos Nepriklausomybės paskelbimo minėjimą. Pradėjome sugiedodami Lietuvos himną. Augustavičius paskaitė trumpą paskaitą, kurioje paminėjo keletą istorinių įvykių, žengiant į Nepriklausomybę ir kovas dėl pilno laisvės atgavimo. Po paskaitos V.Mikelaitis, J.Paškevičius, Vytas Petraitis (svečias iš Lietuvos) ir Loreta Eskirtienė padeklamavo po eilėraštį.

Programai išsekus, kibome į Šikšniaus pagamintus užkandžius. Užkandžiaudami ir išgerdami pasidalinome savo gyvenimo vargais ir džiaugsmais. Juozas Paškevičius Valdybos vardu pakvietė visus atsilankyti prie Draugystės Sienos pirmadienį, vasario 16-tą dieną vėliavos pakėlimui.

Vasario šešioliktoji išaušo niūri, vėjuota ir lietinga, bet prie Draugystės Sienos susirinko gausus būrelis lietuvių, tarp vietinių buvo ir svečių iš Lietuvos; Vytas Petraitis, viešintis Hobarte jau keletą savaičių, ir Gėnė Baronienė (Ilonos mamytė), atyvkusi iš Taškento tik prieš keletą dienų.

Vienuoliktą valandą valdžios rūmų sargai iškėlė dvi Australiškas vėliavas, o keletą minučių vėliau Vytas Petraitis ir Rožė Vaičiulevičiūtė, pasipuošę tautiškais rūbais, iškėlė Lietuvos trispalvę tarp australiškųjų vėliavų. Pakėlimo metu buvo numatyta groti Lietuvos himną Augustavičiaus atneštu magnetofonu. Visų didžiam nusiminimui dėl išsekusių baterijų išgirdome tik neaiškų šniokštimą. Apstulbinti tokio netikėtumo nė vienas nesusipratome himną sugiedoti be magnetofono pagalbos, ir vėliava pakilo be himno.

Trims vėliavoms plėvėsuojant, žvarbiam vėjui pučiant, J.Paškevičius pasakė trumpą kalbą, kurioje paminėjo, kad Draugystės Siena yra gal būt vienintėlė tokia Australijoje ir, kad Lietuvių Bendruomenė buvo viena iš pirmųjų, padovanojusi akmenį (tikrumoje žalvario lentą, nes tais laikais Lietuvą valdė rusai ir akmens nebuvo įmanoma gauti) šiai sienai.

Dėl blogo oro išsiskirstėme greitai, palikdami šalto vėjo blaškomas vėliavas plazdėti ligi vakaro. **S.Augustavičius**

Pabaltiečių tautodailės paroda Tasmanijos bibliotekoje, Hobarte, buvusi 19-30 sausio, 1998. Iš kairės: Viltis Kružienė, Judy Tarvydienė ir Ieva Šaulis, latvė, parodos rengėja.

Latvijos garbės konsulas Emils Delins; iš kairės: Ieva Šaulis (latvė), Ellen Kennan (estė), Rožė Vaičiulevičiūtė (lietuvė), šv. Marijos katedroje, Hobarte, 25 sausio, 1998.

Britai nekenčia politikų

Nors jau aštuoneri metai konservatorė Margareth Thatcher - nebe ministrė pirmininkė, ji tebėra nekenčiamiausia asmenybė Didžiojoje Britanijoje.

Pasak laikraščio „Daily Mail", „Geležinė ledi" nekenčiamiausių šalies žmonių sąrašo viršuje atsidūrė dėl savo nepalenkiamumo per 1984-1985 metais vykusi šachtininkų streiką ir galbūt dėl specifinio balso.

1083 „Daily Mail" apklausoje dalyvavę britai dabartiniam Didžiosios Britanijos ministrui pirmininkui Tony Blairui už jo nevykusią šukuoseną ir mėgstamą italų virtuvę skyrė aštuntą vietą nekenčiamiausių šalies asmenybių sąrašė.

T.Blairą gal paguos tai, kad dabartinio konservatorių lyderio Williamo Hague'o, kurio šukuosena taip pat nekokia, britai nemėgsta dar labiau. Jorko hercogienė Sarah Fergusson ir „Sinn Fein" lyderis Gerry Adamsas taip pat labiau nekenčiami už dabartinį premjerą.

Nekenčiamiausiųjų sąraše vietos atsirado ir princui Charlesui, kuris vis dar kaltinamas dėl tragiško savo žmonos princesės Dianos likimo.

Merginų grupei „Spice Girls" toli gražu nepadėjo familiarus elgesys su Velso princu Pietų Afrikos Respublikoje, matyt, todėl jos taip pat atsidūrė nekenčiamiausiųjų sąrašo pirmojoje dalyje. **„L.r."**

Dėl įvairių nesusipratimų, kilusių per paskutiniuosius kelerius metus, atsirado rimtas pavojus, kad Rusijos stačiatikių Bažnyčia galinti išstoti iš Ekumeninės Bažnyčių tarybos, kuriai priklauso jau kelis dešimtmečius. Išstojimo reikalauja kai kurie radikalūs rusų stačiatikių sluoksniai. Be to, neseniai iš Tarybos išstojo Gruzijos stačiatikių Bažnyčia, o tai savo ruožtu, padrąsino kai kuriuos stačiatikių kunigus garsiau reikalauti nutraukti santykius su Ekumenine Taryba.

"Tėviškės Aidai" yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisiųskime prenumeratos mokestį, įrašykime "Tėviškės Aidus" į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

Jaunimas politikais pasitiki mažiausiai

Lietuvos jaunimas tampa aktyviąja visuomenės dalimi, galinčia daryti įtaką visuomeniniams procesams. Ši visuomenės dalis yra labiau išsilavinusi, dažnai keliaujanti po užsienį, tačiau kenčia nuo nedarbo ir tebėra priklausoma nuo tėvų. Tai, apibendrindamas Vilniaus universiteto Sociologijos laboratorijos atliktą jaunimo apklausą, sakė Seimo jaunimo reikalų komisijos pirmininkas S.Čirba.

Jaunimas nuo 18 iki 29 metų turi brandžią nuomonę apie Lietuvos politinį ir visuomeninį gyvenimą. Jaunimas labiausiai didžiuojasi Lietuvos sportininkų laimėjimais (66 proc. apklaustųjų) ir šalies nepriklausomybe (43 proc.), o mažiausiai - Lietuvos politikais (0,8 proc.) ir ekonomikos laimėjimais (1.3 proc.).

Didelė dalis jaunimo (55 proc.) sociologams prisipažino, kad mielai sutiktų keleriems metams išvykti į užsienį pasimokyti ir užsidirbti. Visam laikui gyventi į užsienį norėtų išvykti vos 13 proc., o niekur nevykti žada 32 proc., dažniausiai kaime gyvenančių jaunuolių. Populiariausios valstybės, į kurias norėtų išvykti jaunimas, - JAV ir Vokietija.

Gana palankiai 18-29 metų Lietuvos piliečiai vertina ketinimus stoti į Europos Sąjungą. Stojimui visiškai pritaria 54 proc. jaunimo, prieš yra nuo 6 iki 11 procentų.

Aktyviau jaunimas ėmė dalyvauti rinkimuose. 1996 metais vykusiuose Seimo rinkimuose ketino dalyvauti 54 proc., o 1997 metais vykusiuose Prezidento rinkimuose - jau 87 proc. jaunimo.

Tarp didžiausių savo problemų jaunimas paminėjo nedarbą (jį paminėjo net 38 proc.) bei socialinių garantijų nebuvimą (17 procentų). **„L.r."**

Proga pasireikšti Prezidento ...

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Tinka manekenių drabužiai

J.Statkevičius modeliuoja trijų dalių kostiumėlį A.Adamkienei: lengvą paltuką, švarką ir sijoną. Tiesa, iš pradžių A.Adamkienė norėjo žydros spalvos drabužio, bet dizaineris ją atkalbėjo. Šviesiai pilka skaidri spalva, J.Statkevičiaus manymu, labai tinka.

„Stebėjausi, kad A.Adamkienė išlaikė tokią dailią figūrą. Besimatuojant drabužius paaiškėjo, kad jai tinka visi modeliai, kuriuos sukūriau manekenėms ir balerinoms. Jeigu ji būtų aukštesnė, net ir 70 sulaukusi galėtų demonstruoti madas, kaip daro garsi rusų balerina Maja Pliseckaja", - teigė J.Statkevičius.

A.Adamkienės kostiumui reikėjo 6 metrų prancūzų firmos „Dormeuil" audinio, kurio vieno metro kaina - apie 300 litų. Kiek kainuos dizainerio kūryba, J.Statkveičius atskleisti nepanoro. **„L.r."**

Adelaidė

16-toji Vasario - Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 80-ties metų Sukaktis

Šią Sukaktį minėjome dvi dienas.

14d. vasario, šeštadienį 9 val. ryto Liet. Radijo valandoje jos vadovai skyrė ir išpildė nuoširdžią paminėjimui skirtą programą. Valanda pradėta Lietuvos Himnu. Apylinkės vald. pirm. Janina Vabolienė sveikino su mums brangiausia diena, tarė trumpą, prasmingą žodį mintimi - mylėkime Lietuvą, kokia ji yra, padėkime jai klestėti.

Leonas Gerulaitis paskaitė istoriko Dr. Algimanto Liekio straipsni apie Nepriklausomybės aktą, sąlygas - to akto paskelbimui sunkumus, atgavus Nepriklausomybę. Vasario 16-liktosios šviesa niekada nebuvo išblėsusi.

J.Vabolienė padeklamavo tai progai puikius du eilėraščius. Tarpe žodžių ir eilėraščių duota uždegančios dainos, užbaigai - daina - „Vai ko nusižvengei, žirgeli bėrasis".

Visa tai taip tiko 1918-tųjų metų Vasario 16-liktosios ir 1990-tųjų metų Kovo 11-liktosios nuotaikoms, kėlė ryžtą ateičiai.

Tą pačią dieną 2.30 val. Lietuvių Namuose, Lietuvos Nepriklausomybės šventės proga, į Adelaidę atvykęs ALB Krašto Valdybos pirm. dr. Vytautas Doniela skaitė pranešimą - paskaitą „Kas ir kokiu pagrindu kaltino lietuvius Australijoje karo nusikaltimais". Paskaita įdomi, labai daug statistinių duomenų. Iškilo klausimų, duota atsakymai. Virš dviejų valandų tęsėsi pranešimas ir klausimai, o prie kavos puodelio artimiau susipažinta su Krašto Valdybos pirmininku.

Sekmadienį 15d. vasario, Liet. šv. Kazimiero bažnyčioje prieš 11 val. šv. Mišias Liet. Kat. Moterų Dr-jos Rožinį pravedė U.Jucienė. Prašėme, kad Nepriklausomos Lietuvos vadai išmintingai vestų Lietuvą į naują atgimimą.

Parapijos šventoriuje prie Lietuvos Žemelės paminklo išsirikiavo 5-kios vėliavos: Lietuvos, Liet. Kat. Moterų D-jos, Skautų, Ateitininkų, Ramovėnų. Moterys tautiniais rūbais pasipuošusios. Žodį tarė Parapijos Tarybos vice-pirm. V.Baltutis. Jo žodis:

„Tautos, kaip ir žmogaus gyvenime, susitelkia ivairiausių pokyčių: vieni iš jų iškilūs ir suteikią džiaugsmo, kiti skaudūs, pilni priespaudos ir nevilties. Mūsų Tėvynės istorijoje netrūksta gūdžių ir tamsių dešimtmečių, kai laisvės vilties žiburėlis vos tik spindėjo tamsioje aplinkoje.

Vienas iš lietuvio charakterio bruožų yra jo tikėjimas geresniu rytojumi, tikėjimas, kad blogis visada pralaimi gėriui, tad ir beviltiškuose momentuose lietuvis nenuleido galvos, bet su pasiryžimu siekė išsilaisvinimo iš priespaudos. Skaudu, kad po tiekos metų laisvo gyvenimo, lietuvių kovojusių už laisvę žuvimas liko neišgirstas ir dabartinėje Lietuvos konstitucijoje, nei vienu žodžiu neužsimenama apie Lietuvos Laisvės sąjūdį bei išlikusius laisvės kovotojus. Tik leidžiamas „Laisvės kovų archyvas", užsienio lietuvių lėšomis, išliks svarbiu dokumentu ateities kartoms apie lemtingas Lietuvos partizanų kovas 1947-1951 meais ir nors dalinai užpildys Lietuvos laisvės kovų istorijos spragas.

Šiandien pakeldami vėliavas pradedame džiaugsmo šventę, kuri gimė 1918 metais vasario 16 dieną Vilniuje. Prabėgo 80 metų ir jos - Vasario 16-tosios paskelbtas nepriklausomybės aktas, šiandien yra išlikęs gyvas, nors pavojus lyg tamsus audros debesis tebekabo, grasindamas tik gimusios laisvės žlugimu.

Šiandieninė Lietuva po penkiasdešimt metų žiaurios ir negailestingos priespaudos vėl laisva. Vasario 16 dienos šventės proga pasiryžkime, kad mūsų Tautos kelyje būtų kuo mažiau tamsių valandų, o daugiau giedrių ir kūrybingų, vedančių į šviesesnį ir laimingesnį gyvenimą".

Pakeltos vėliavos, giedant Lietuvos Himną.

Užgrojus vargonams, į bažnyčią prie tautinių spalvų žiedais išpuošto altoriaus (puošėjos S.Čiplienės) sustatytos atneštos vėliavos.

Šv. Mišias aukojo klebonas kun. J.Petraitis už Lietuvą, pasakė pamokslą. Lekciją skaitė Apy. Vald. pirm. J.Vabolienė. Auką atnešė A.V.Patupai, gražiai skambėjo giesmės, jas vargonais palydint vadovei N.Masiulytei-Stapleton pasikeičiant su J.Pocium. Meldėmės už brangiąją Tėvynę Lietuvą.

Po pietų Parapijos salėje ar Lietuvių Namuose 1.30 val. rinkomės į Lietuvių Namus, kur vyko Vasario 16-tosios dienos minėjimas.

Minėjimą atidarė Apy. Vald. pirm. J.Vabolienė. Paskaitė B.Brazdžionio eilėraštį „Mylėsi Lietuvą iš tolo". Linkėjo mylėti Lietuvą, nors tikrai iš tolo, nes mes esame jos vaikai, prisidėti prie Lietuvos šviesesnės ateities kūrimo. Pristatė iš Sydnėy atvykusį Krašto Vald. pirm. prof. V.Donielą, pakvietė kalbai.

Krašto Valdybos pirmininkas paskaitė Lietuvos min. pirm. G.Vagnoriaus sveikinimą. Savo kalboje palietė mūsų gyvenimą, bendruomeninius reikalus, santykius su Lietuva, kas mus jungia...

Meninėje dalyje pašoko tautinių šokių grupė „Branda" „Jievaro tiltą", vadovė L.Vaičiulevičius. Taut. šokių grupė „Žilvinas" pašoko „Mergaičių Vakaronę", vadovas A.Pocius.

Lietuvių Moterų Oktetas padainavo „Mano Gimtinė" A.Kačanausko ir „Ten kur žaidžia Nemunėlis" J.Bertulio. Duetas - A.Kaminskienė ir A.Urnevičienė - „Jau vakaras buvo" M.Petrausko. Dainos gražiai skambėjo, visos dainininkės tautiniais rūbais - gražus vaizdas. Vadovė ir akompaniatorė solistė G.Vasiliauskienė.

„Branda" dar sušoko „Suk, suk ratelį" ir „Leliūnų kadrilį", o „Žilvinas" - „Marceliukės kadrilį". Džiugu, kad dar vis yra tautinius šokius šokančių. Jaunimėli, šok, šok!

„Lituania" choras išpildė: „Už jūrių marių" V.Banaičio, labai gražiai po kiekvieno posmelio įterpta lyg tolyn nuskambantis dainos aidas. „Obelėlė ir Upelis" M.Vaitkevičiaus, švelnutė daina ir tiek daug jausmo. „Kur tas kelelis dunda" T.Makačino ir „Audros siaučia" M.Klajūno audringa ir ilgesinga. Dirigentas V.Straukas, akompanavo J.Pocius.

Ir po minėjimo Lietuvių Namų sodelyje vėliavų nuleidimas. Vainiką prie Paminklo Žuvusiems padėjo taut. šokių šokėjai, nuleidžiant vėliavas sugiedotas Lietuvos Himnas ir giesmė „Marija, Marija". Pravedė ramovėnai.

Minėjimą suruošė ALB Adelaidės Apylinkės valdyba.

Viešpatie, padėki Lietuvai stipriai išsilaikyti šiame Europos persitvarkymo perijode, o mums iš čia - iš tolo Lietuvai padėti. **S.P.**

A. † A. VIKTORAS ČERAKAVIČIUS

„Gali saugotis, kiek tik nori, bet kada ateis tavo laikas keliauti pas Aukščiausiąjį - neišsidabosi!" - tai a.†a. Viktoro žodžiai.

Vasario 22d. dar dalyvavo Sąjungos klubo narių metiniame susirinkime, buvo linksmas, juokavo su Fordo automobilių fabriko buvusiais bendradarbiais, pavalgė, padėkojo ir su visais atsisveikino. Neblogai jausdamasis, susitarė su Vincu Šalaviejum sekančią dieną sutvarkyti vardus, visiškai nežinodamas, kad už poros valandų jam jau atėjo laikas.

Suglaustai perbėgsiu per jo nelengvą, bet sąžiningą ir teisingą krikščioniško gyvenimo kelią. Viktorą ir jo žmoną pažįstu nuo 1952 metų, man sugrįžus iš po vestuvinės kelionės, buvau paprašytas a.†a. Juozo Jerinkevičiaus, sutvarkyti virtuvės langą (tada dar nebuvo namas). A.†a. Viktoras tą pastatėlį nupirko savo šeimai už 1000 svarų, kad galėtų persikeltį į Geelongą, kur ir čia apsigyveno 1952m. gegužės mėnesį.

A.†a. Viktorui trūko tik 4 mėnesių sulaukti savo 74-to gimtadienio. Jis augo Vilkaviškio apskrityje, Vištyčio miestelyje neturtingo darbininko šeimoje, kurią sudarė penki vaikai. Australijoje vienam tėvui dirbant yra labai sunku išlaikyti penkių vaikų šeimą, o anais laikais Lietuvoje buvo dar sunkiau.

Viktoras būdamas dar vaikas pradėjo dirbti pas ūkininkus, kad padėtų tėvams išmaitinti brolius ir seseris. Tėvai Viktorą paruošė katalikiško gyvenimo keliu, kuriuo jis vadovavosi iki mirties. Gyvendamas Geelonge ir augindamas tris vaikus, dirbant Fordo automobilių fabrike nebuvo lengva, bet norėdamas vaikams gero, juos leido į katalikų mokyklas, kad tik vaikai turėtų šviesesnę ateiti.

Antrojo pasaulinio karo metu 1943m. balandžio 5d. vokiečiai jį paėmė į kariuomenę ir paskyrė į statybos batalijoną ir išsiųstas į Rytų frontą. Ten pakeliamas į grandinius ir paskirtas majoro S.Naručio pasiuntiniu. Traukiantis frontui link Vokietijos, paskirtas kariuomenės gaisrininku.

Pasibaigus karui, gyveno DP stovykloje Flensburge, kur susipažino gyvenimo draugę Petrę Matulaitytę. Į Australiją emigravo 1948m. ir darbo sutartį atliko geležinkelių žinyboje NSW Watenbyn ir baigė netoli Albury.

A.†a. Viktoras galvojo, kad tai buvo sunkiausias jo gyvenimo darbas, nes vasaros metu karščiai, o žiemą šalčiai kankindavo. Čerakavičių šeimai persikėlus į Geelongą, kaip ir visi naujakuriai pasistatė namą ir gražiai susitvarkę augino ir auklėjo šeimą. Abudu būdami lietuviai patrijotai, gyvai įsijungė į lietuvišką veiklą: Geelongo savaitgalio mokykloje, sporto klube, Geelongo chore, skautų židinyje, Lietuvių Bendruomenėje, daug dirbo ir aukojo Lietuvių Namams, Ramovėnams. Geelongo Lietuvių Sąjungos Klubo narys nuo 1969m. ir keletą kadencijų dirbo valdyboje kaip kasininkas.

A.†a. Viktoras labai mėgo lietuvišką dainą ir kultūrinius renginius. Tai nenuostabu, kad gal nebuvo renginių Melbourne, kuriame nebūtų dalyvavęs Viktoras su žmona. Viktoras priėmė Australų pilietybę 1959-07-15, į pensiją išėjo 1980m. Gyvenimas nebuvo be rūpesčių: sūnaus mirtis, širdies operacija, brolių mirtis, kurių vienas mirė Sibire ir iš jo šeimos 5 vaikų liko tik sesuo Marytė Baumanienė Vokietijoje.

Atsisveikindamas su ilgamečiu nariu ir bendradarbiu reiškiu gilią užuojautą žmonai Petrei, dukrai Dalijai, sūnui Alfonsui, sesei Marytei, marčioms, žentams, seserėčiai Marytei, visiems giminaičiams ir artimiesiems. Lai Dievas būna Tau gailestingas ir Tave priglaudžia Dangaus Karalystėje. Ilsėkis Viešpaties Rambėje.

Gedulingos laidotuvių pamaldos buvo vasario 27d. apaštalų Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje ir palaidotas Rytų kapinėse. Šv. Mišias ir apeigas atliko iš Melbourno atvykęs prelatas dr. Pr. Dauknys, užpylęs ir lietuviškos žemės žiupsnelį ant jo palaikų. Šermenys - pietūs vyko Pettitt Park salėje, sukalbant maldas.

Juozas Gailius

RAŠOTE TESTAMENTĄ? Skirkite dalį „Tėviškės Aidams"! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aiduos"!.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Šv. Kazimieras - Lietuvos Globėjas, kartu ir mūsų viso jaunimo ir Lietuvių Skautų Sąjungos, iškilmingomis šv. Mišiomis Švč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje kovo 1d. sekmadienį. Džiugo Tuntas - visi uniformuoti - išsirikiavę su Tunto Vėliava žengė į bažnyčią, o priekyje Kryžių nešė skautas Rimas Statkus ir žvakę degančią nešė skautas Povilas Birštonas. Mūsų choro vadovė paruošė keletą naujų giesmių vyr. skautė Zita Prašmutaitė. Šv. Mišių liturginius skaitymus atliko Tuntininkas skautininkas Povilas Kviecinskas. Apie šv. Kazimierą Mišių aukotojas tarė kun. prel. Pr. Dauknys, kuris asmenybės spindėjimu mylėjo visus artimuosius. Tikinčiųjų maldą kiekvienas iš skautų sukūrė: paukštytė Raminta Kymantaitė: „Ačiū Dieve, kad davei mums šventą Kazimierą. Jis buvo geras ir drąsus, mylėjo Lietuvą. Leisk Dieve, kad ir mes būtume panašūs į šventą Kazimierą. Meldžiame Tave, Viešpatie". Skautė Jessica Rutkauskaitė: „Šventasis Kazimierai, išmelsk mums tikėjimo ir doros malonę, kad visur ir visada tainkamai elgtumės ir mylėtume Dievą virš visko". Prityrusios skautės Ginta Statkutė: „Viešpatie suteik ir mums išsiblaškiusiems po visą pasaulį: skautiškos meilės, supratimo ir gilaus įsipareigojimo šiandieniniame Lietuvių Skautų Sąjungos kelyje". Prityrę skautai Audrius Skeivys: „Viešpatie, suteik amžiną laimę visiems ir visoms, kurie išėjo pas Tave". Vyr. skautė Albina Strungaitė: „Viešpatie, laimink mūsų vadovus ir vadoves, suteik dorovės, meilės, lietuvių kalbos, vedant seses ir brolius Dievo, Tėvynės ir Artimo keliu. Skautininkai - s.Birutė Prašmutaitė: Šv. Kazimierai, mūsų jaunimo Globėjau, saugok mūsų seses ir brolius, kad jie nenueitų klystkeliais ir kad jie stiprėtų ir augtų vertais Lietuvių Tautos sūnumis ir dukromis". Aukas prie altoriaus nešė v.s. Rasa Statkuvienė ir vilkiukas Martynukas Didžys. Šv. Mišias baigėme visi giedodami „Marija, Marija" - Maironio sukurtą giesmę.

Romualdas Saženis, 74m. amžiaus, mirė vasario 22d. Laidotuvės šeimos užprašytos buvo aukotos vasario 26d. Šv. Jono bažnyčioje Mitcham ir palydėtas į Lilydale kapines. Už jo vėlę pas mus užprašė šv. Mišias Juozas Mikštas. Teilsisi Viešpaties Ramybėje.

Viktoras Čerakavičius, 73m. amžiaus, mirė Geelonge. Laidotuvių šv. Mišios buvo vasario 27d. Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje, atvykus mūsų kapelionui kun. pre. Pr. Daukniui. Skaitymus atliko Vytas Bindokas, Aukas atnešė prie altoriaus mirusio tėvo vaikai: sūnus Alfonsas ir duktė Dalė. Po Evangelijos dar žodį tarė kapelionas kun. Pr. Dauknys ir visi vėliau lydėjo gražiom, skambiom giesmėm. Po šv. Mišių atsisveikinimo žodį tarė Bendruomenės vardu Stasė Lipšienė ir Geelongo Sąjungos Klubo vardu Juozas Gailius. Palydėjome į Eastern kapines ir ten dar pagiedodami. Teilsisi Viešpaties Ramybėje.

Už a.†a. Viktorą Čerakavičių šv. Mišioms aukojo: A.Jančiauskienė, T.Jurgelaitienė, A. Kalvaitienė, P. Mažylis, L.Petrusevičius, S.Pikelienė. Dar už a.†a. Benediktą Beržanską - A.Galiauskienė. Už Romualdą Saženį šv. Mišias irgi aukojo J.Mikštas.

Parapijos išlaikymui bendra suma su paskirstymais aukojo $100 J.Sarapinienė, $50 M.Grigalienė, $40 G.Jokubaitienė, $30 S.Fišerienė ir $20 J.J.Bruožiai - a.†a. B.Beržansko atminimui. Visiems aukojusiems ir kartu prisiuntusiems „Tėviškės Aidų" prenumeratas, nuoširdžiai dėkoja kun. prel. Pr. Dauknys.

PRANEŠIMAS

Melbourno lietuvių pensininkų sąjungos nariams:

Sekantis susirinkimas įvyks kovo mėn. 10 dieną.

Naujai išrinkta Valdyba pasiskirstė pareigomis sekančiai:

A.Tomkevičius - pirmininkas, tel. 9859 1379
Z.Poškaitis - vicepirmininkas,
V.Jablonskienė - iždininkė, tel. 9818 7145
J.Goodsall - maisto ruošos vedėja, tel. 9354 6384
A.Sadauskienė - sekretorė, tel. 9857 5643
V.Gabrilaitis - kandidatas. **A.S.**

„Tėviškės Aidams" 1998 m. vasario mėnesi aukotojų sąrašas

$518-07 J.Vaseris (Kanada); $30 V.Kuncaitis, po $20 Mrs. G.Mikulićius, M.Stankevičienė; $15 J.Balčiūnas.

Po $10 G.Baleiša, G.Baltutytė, L.Didžienė, J.Grigaitienė, J.Gudelienė, L.A.Jančiauskas, A.Kelly, R.Kurlevičius, V.Leitonas, P.Šaulys, S.Savickienė, B.Steckis, O.Simutienė.

Po $5 J.Manikauskas, A.Stupuras, P.Šukienė, H.Statkuvienė.

Nuoširdi padėka aukojusiems.

„T.A." Administracija

Pasaulio Lietuvių Dainų Šventė

Vilnius, 1998 liepos mėn. 1 - 6 d.d.

Melbourno „Gintaro" Tautinių Šokių Ansamblis organizuoja grupinę kelionę birželio mėn. į Lietuvą. Norintiems kartu vykti ir pasinaudoti papigintoms kainoms iš bent kokio miesto Australijoje, prašom užsiregistruoti, (be jokių galutinių įsipareigojimų), pas ansamblio administratorių Henriką Antanaitį, (tel. vakarais iki 11.00 val. (03) 9857 8338). Labai svarbu užsisakyti vietas iš anksto, nes pareikalavimas vietų lėktuvuose kelionei į Lietuvą tuo laiku bus didelis.

„Gintaro" Tautinių Šokių Ansamblio Valdyba

Rekolekcijos Melbourne ir Geelonge

Adelaidės Lietuvių Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. J.Petraitis MIC Lietuvių Rekolekcijoms iškvietė iš Lietuvos kun. Vytautą Gustaitį. Pas mus Rekolekcijas praves Melbourne Lietuvių Namų Koncertų salėje kovo 14d. šeštadienį 3 val. po pietų: pamokslas, giesmės ir vėl pamokslas; po jų išpažinčių klausymas. Sekmadienį - kovo 15d. Švč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje, esant jau laisvai bažnyčiai 10.15 val. ryto klausoma išpažinčių ir 11 val. šv. Mišios ir Rekolekcijų pamokslas.

Po pietų 1.30 val. išvažiuojame į Geelongą ir ten 3 val. klausoma išpažinčių ir šv. Mišios su Rekolekcijų pamokslu Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje.

Kun. prel. Pr. Dauknys

A. † A. Benediktui Beržanskui

mirus, jo žmoną Oną, jo dukras bei jų šeimas nuoširdžiai užjaučiame.

Melbourno Lietuvių Klubo Valdyba

A. † A. Benediktui Beržanskui

mirus, Jo žmoną Onutę ir dukras su šeimomis nuoširdžiai užjaučiame.

Hobarto lietuviai

A. † A. Bendiktui Beržanskui

mirus, nuoširdžiai gilią užuojautą reiškiame jo mylimai žmonai Onai ir visoms dukterims su jų šeimomis.

J.J. Bruožiai

Mūsų Tautiečiui

A. † A. Benediktui Beržanskui

pasitraukus iš mūsų tarpo, sopulių suspausta širdimi dalinamės su Jo mylima žmona Onute, dukromis Audrone, Irena, Loreta ir Danute bei jų šeimomis. Amžiną Ramybę suteik Jam, Viešpatie.

Gražina Ramanauskienė
Liucija ir Antanas Ramanauskai
Aleksandra Galiauskienė

A. † A. Romui Saženiui

mirus, aušrokę Marytę ir šeimą bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Regina, Aliutė, Vida, Jonė

A. † A. Viktorui Čerakavičiui

mirus, jo žmoną Petronėlę Čerakavičienę, sūnų ir dukrą su šeimomis netekties valandoje giliai užjaučiame ir kartu liūdime.

Marcelė Matulionienė
Monika Sodaitienė
Lydija Petrusevičienė
Sofija Pikelienė

Kviečiame

į „Gintaro" tautinių šokių ansamblio popietę š.m. kovo mėn. 22d., sekmadienį, 1.30 val. po pietų,
Melbourno Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje,
50 Errol St., North Melbourne.

Įėjimas	suaugusiems	-	$8
	pensininkams ir studentams	-	$6
	vaikams	-	$2

Pamirškite savo kasdieninius rūpesčius ir ateikite pasidžiaugti bei pasigėrėti mūsų gintariečiais. Taip pat būsite pavaišinti popietės kava ir pyragais. Vietas prašome užsisakyti pas Ritą Mačiulaitienę tel. 9859 6291, arba Danguolę Jokubaitienę tel. 9398 4607.
Lauksime Jūsų visų!

Aukojo:

A.†A. B.Beržanskui atminti Melb. Liet. Katalikų Parapijai aukojo $20 - J.J.Bruožiai. Ačiū.

Tautinių šokių ansamblis „Gintaras" dėkoja Ritai Zemdegs už $10 auką jų kelionės į Lietuvą parėmimui.

Po „Pynimėlio“

Išlydėjom „Pynimėlį“, sugrįžom į normalų, ramų gyvenimą. Susilaukėm priekaištų, kad nepagalvojusios ir bendruomenės nepasiklaususios juos pasikvietėm, bet susilaukėm ir labai didelės Melburno bendruomenės paramos.

Dabar, kai viskas praėjo, nesigailim, kad mes, dvi „entuziastės“, ėmėmės tokio darbo, bet pasižadam melburniškiams, kad daugiau tokių „šposų“ neiškrėsim. Tegu kiti...

„Pynimėlio“ viešnagės įgyvendinimą vien Melburne padėjo įvykdyti virš 100 žmonių, ir jiems nuoširdžiai dėkojame.

Visų pirma, tai 21 šeima, kuri ansamblio narius ir rėmėjus priėmė, apgyvendino, maitino, globojo ir vežiojo. Neskaitant šeimininkų, „Pynimėlį“ vežioti padėjo dar 17 šoferių. Vežiojimo rekordus tenka pripažinti A.Kairaičiui ir P.Bimbai.

Daugelyje ekskursijų būdavo iešminės, kurioms maistas buvo perkamas iš suaukotų pinigų. (O taip pat ir kitose ekskursijose).

Pirmąją iešminę pravedė Judita ir Raimondas Dagiai, o paskutiniąją, su žaidimais ir laužu - skautai su gintariečiais.

Už visą Australijos gastrolių ratą dėkojame H.Antanaičiui, kuris pakoregavo „Pynimėlio“ kelionę į Australiją ir suorganizavo autobuso kelionę iš Sidnėjaus į Kanberą ir Melburną. Sidnėjaus, Kanberos ir Džilongo bendruomenėms ačiū, kad globojo ir organizavo koncertus mūsų svečiams.

Melburno Apylinkės V-bai ačiū, kad mūsų prašomi formaliai pakvietė „Pynimėlį“.

Gintaro šokėjai visą „Pynimėlį“ vaišino pietumis vasario 15-tą, o Katalikių Moterų D-ja - vasario 22-rą. Pynimėlio išlaikymui aukojo: Melb. Apyl. V-ba $300 (zoologijos sodo ekskursijai); Socialinės Globos D-ja $200, G.Gasiūnienė $10, J.Žalkauskas $20, I.Davis $70, Z. ir G. Mackevičiai $100, D.N. $290.

Šeimininkų ir šoferių išlaidų nedrįstame pradėti skaičiuoti. Ačiū Melburnui.

A.Karazijienė ir L.Kozlovskienė

Lietuvos ledo šokėjai Nagane

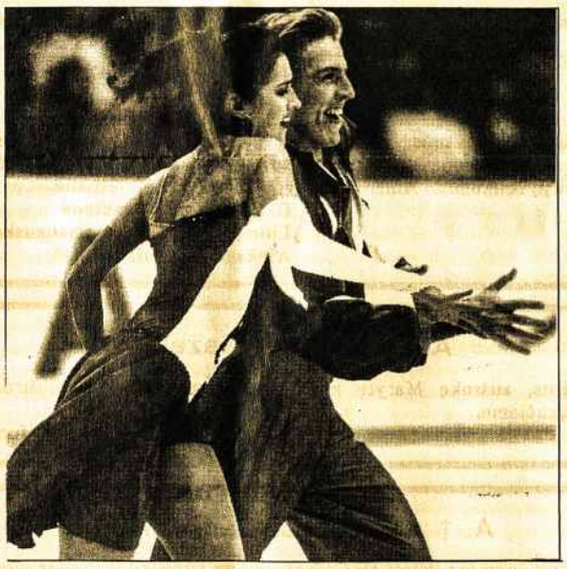

M.Drobiazko ir P.Vanagas užfiksavo geriausią Lietuvos atstovų rezultatą žiemos olimpiadose. Reuters nuotr.

Lietuvos ledo šokėjų pora Margarita Drobiazko ir Povilas Vanagas Nagano olimpiados dailiojo čiuožimo varžybose užėmė galutinę aštuntąją vietą.

Vasario 16d. olimpinės dailiojo čiuožimo varžybos baigėsi ledo šokėjų laisvąja programa.

M.Drobiazko ir P.Vanagas olimpiadoje dalyvavo trečią kartą. 1992 metais Albervilyje ši pora užėmė 16-ąją, o 1994 metais - 12-ąją vietą.

Nagane po privalomosios programos Lietuvos čiuožėjai dalijosi 8-9 vietomis su ukrainiečiais I.Romanova ir I.Jarošenka, o originalioje ir laisvojoje programose buvo aštunti.

Aštuntoji vieta - aukščiausias Lietuvos žiemos olimpiečių laimėjimas. 1992 metais Albervilyje slidininkė V.Vencienė, kuri Nagane yra Lietuvos olimpinės misijos vadovė, užėmė 11-ąją vietą 15km. nuotolyje

Prezidentas jau apsisprendė

Rusijos prezidentas Borisas Jelcinas pareiškė, kad nepažeis Rusijos konstitucijos ir nekels savo kandidatūros 2000 metais per prezidento rinkimus. Tai jis paskelbė Kremliuje susitikime su žiniasklaidos priemonių vadovais.

„Daug ką mūsų visuomenėje dabar jaudina būtent šis klausimas. Aš nepažeisiu konstitucijos ir nekelsiu savo kandidatūros trečiajai kadencijai. Bus lengviau kitiems - aš užleisiu vietą būsimiesiems pretendentams“, - pareiškė B.Jelcinas.

Rusijos rinkimų komisijos pirmininkas Aleksandras Ivančenka oficialiai paskelbė kitų Rusijos prezidento rinkimų datą. Jie įvyks 2000-ųjų liepos 9 dieną.

Kol kiti ginčijasi, V.Adamkus sprendžia

Bendru kadenciją jau baigiančio Prezidento Algirdo Brazausko ir būsimojo valstybės vadovo Valdo Adamkaus pasirašytu potvarkiu paskirti keturi būsimieji Prezidentūros darbuotojai.

V.Adamkų rinkimuose rėmusios Centro sąjungos pirmininkas Romualdas Ozolas interviu radijo stočiai „Radiocentras“ sakė, kad būsimojo Prezidento patarėju paskirtas Raimundas Mieželis. Prezidentūros sekretoriumi tapo Vidmantas Staniulis, Prezidento patarėju užsienio ir nacionalinio saugumo klausimais - Albinas Januška, valstybės vadovo atstove spaudai - Violeta Gaižauskaitė.

Tikimasi, kad artimiausiu metu bus paskirti dar keli darbuotojai, tarp jų - kanceliarijos vadovas, kuriuo turėtų tapti dabartinėje Prezidentūroje šias pareigas atliekantis Andrius Meškauskas.

R.Ozolas taip pat pasidžiaugė, kad V.Adamkus savarankiškai pradėjo formuoti Prezidentūros komandą, nepaisant grupės buvusių jo bendražygių pastangų daryti itaką šiam procesui.

„Iki šiol buvusi verslininko Lino Kojelio vadovaujama visuomeninė, kaip jie patys save vadino, grupė staiga ėmėsi tam tikrų veiksmų, kuriuos mes palaikėme visiškai netinkamais ir pareiškėme apie tai V.Adamkui. Pirmiausia turiu galvoje tos grupės pareikštą reikalavimą pasitraukti V.Staniuliui, taip pat perimti kanceliariją“, - sakė centristų lyderis. Jo nuomone, „bet kokie bandymai nušalinti V.Adamkui ištikimus ir gerai dirbančius žmones yra gana įžūlūs, net ir nepaisant to, kad ta grupė negali skirti ar atleisti žmonių Prezidentūroje“.

Grupė JAV verslininko ir buvusio V.Adamkaus rinkimų štabo nario L.Kojelio vadovaujamų asmenų kūrė „alternatyvią“ Prezidentūros struktūrą. V.Adamkaus jie buvo paprašyti nebesirinkti jo laikinojoje rezidencijoje Z.Sierakausko gatvėje.

„Esame susitarę šito nekomentuoti bent šią savaitę“, - sakė L.Kojelis. Jis kategoriškai atsisakė pateikti savo nuomonę ir apie dabartinę V.Adamkaus komandą. Tačiau jis pažymėjo, kad pats V.Adamkus, laimėjęs Prezidento rinkimus, pakvietė rinkimų štabo narių grupę bendradarbiauti.

V.Adamkus patvirtino, kad laikinojoje rezidencijoje buvo susitikęs su keliais štabo nariais, kurie pateikė savo rekomendacijų bei išdėstė požiūrius.

Tarp jų minėti išeivijos atstovai Linas Kojelis ir Remigijus Gaška, „Baltų lankų“ leidyklos vadovas Saulius Zukas bei Vilniaus verslininkas Artūras Zuokas.

„L.r.“

LSS Rajono Vadija

Mūsų Lietuvių Skautų Sąjungos Australijos Rajono Vadija buvo susirinkusi posėdžiui Parapijos Namuose Kensingtone vasario 24d. vakare. Kaip visuomet posėdį atidarė Rajono Vadas vyresnysis skautininkas Henrikas Antanaitis. Pranešė apie mūsų Lietuvių Skautų Sąjungos įsteigimą 80 metų Vilniuje sukaktis. Lietuvoje šią sukaktį iškilmingai suorganizuos stovyklą prie Nemuno į pietus kiek nuo Alytaus. Stovyklą organizuoja Lietuvos Skautija ir numato apie tūkstantį stovyklautojų liepos 17-22 dienomis. Mokestis už dieną po 20 litų.

Amerikoje mūsų Lietuvių Skautų Sąjungos 80 metų sukaktis nuo Skautybės įsteigimo Lietuvoje, ruošiama Massachusetts valstijoje rugpjūčio 8-21, tai dvi savaitės.

Etninių Skautų Sąjunga prieš 20 metų buvo įsteigta Melbourne, tai šią sukakti minės stovykla, kuri ruošiama į šiaurę nuo Melbourno netoliese Kilmore miestelio kovo 27-29 dienomis, ten yra Latvių žemė - gera stovyklavietė. Ten lietuviai skautai visuomet gerai pasireiškia.

Mūsų Australijos Lietuvių Skautų Sąjungos 50 metų Jubiliejaus leidinys su gausiomis nuotraukomis bus įamžintas, kai visa medžiaga jau paruošta belieka tik atspausdinimas.

P.D.

Siuntiniams į Lietuvą

Dėžės galima gauti kiekvieną sekmadienį tarp 12-2 val. Lietuvių Namuose. Kaina $50-00. Išsiuntimo data bus pranešta vėliau.

Melburno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Valdyba

TOBIN BROTHERS
a better way

Since 1934 Tobin Brothers has provided specialist funeral service to the Melbourne Catholic Community. Today this tradition of service continues at any of our 17 Melbourne Branches.

Head Office:
NORTH MELBOURNE 189 Boundary Road 9328 3999
Member AFDA